

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: 10C/234/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2113228690
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 11. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľuboslava Vanková
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2015:2113228690.9

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trnava samosudkyňou JUDr. Ľuboslavou Vankovou v právnej veci navrhovateľa: GENERAL FACTORING, a.s., IČO 35 838 825, so sídlom Košická 56, Bratislava, zastúpený splnomocnencom: Jakubčák, advokátska kancelária, s.r.o., IČO 47 255 706, so sídlom Michalská 14, Bratislava, proti odporcovi: P. O., narodený XX.X.XXXX, trvale bytom X. XXXX/XX, S., zastúpený opatrovníčkou pre konanie: U. W. P., zamestnankyňa Okresného súdu Bardejov, o zaplatenie 564,85 eura s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Súd ruší platobný rozkaz tunajšieho súdu č. k. 36Ro/241/2013-36 zo dňa 2.4.2014.

II. Odporca je povinný zaplatiť navrhovateľovi sumu 43,45 eura s úrokom z omeškania vo výške 9,00 % ročne zo sumy 43,45 eura od 11.11.2010 do zaplatenia do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

III. Vo zvyšku sa návrh sa zamieťa.

IV. Odporcovi sa právo na náhradu trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Navrhovateľ sa návrhom zo dňa 22.10.2013 doručeným súdu dňa 24.10.2013 domáhal vydania rozhodnutia, ktorým by súd uložil odporcovi povinnosť zaplatiť mu sumu 3.141,65 eura s úrokom vo výške 17,30 % ročne zo sumy 2.650,19 eura od 22.12.2010 do zaplatenia, s úrokom z omeškania vo výške 9,00 % ročne zo sumy 2.650,19 eura od 22.10.2010 do zaplatenia a náhradu trov konania.

Súd návrhu v celom rozsahu vyhovel vydaním platobného rozkazu č. k. 36Ro/241/2013-36 zo dňa 2.4.2014, ktorý platobný rozkaz nebolo možné odporcovi doručiť do vlastných rúk.

Uznesením č. k. 10C/234/2014-50 zo dňa 21.10.2014 súd ustanovil odporcovi podľa ustanovenia § 29 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku opatrovníčku pre konanie, nakoľko sa súdu nepodarilo zistiť súčasný pobyt odporcu.

Podľa ustanovenia § 173 ods. 1, 2 Občianskeho súdneho poriadku platobný rozkaz treba doručiť odporcovi do vlastných rúk, náhradné doručenie je vylúčené. Ak platobný rozkaz nemožno doručiť čo i len jednému z odporcov, súd ho uznesením zruší v plnom rozsahu. To neplatí, ak sa platobný rozkaz týka niekoľkých účastníkov, z ktorých každý koná sám za seba. Súd zruší platobný rozkaz spravidla až spolu s ďalším úkonom vo veci samej, prípadne spolu s úkonom, ktorým sa konanie končí.

Platobný rozkaz č. k. 36Ro/241/2013-36 zo dňa 2.4.2014 sa nepodarilo doručiť odporcovi do vlastných rúk, preto súd rozhodol o zrušení platobného rozkazu v plnom rozsahu.

Podaním zo dňa 21.7.2015 doručeným súdu dňa 24.7.2015 navrhovateľ žiadal, aby súd uložil odporcovi povinnosť zaplatiť mu sumu 564,85 eura s úrokom z omeškania vo výške 9,00 % ročne zo sumy 43,45 eura od 11.11.2009 do zaplataenia, zo sumy 43,45 eura od 11.12.2009 do zaplataenia, zo sumy 43,45 eura od 11.1.2010 do zaplataenia, zo sumy 43,45 eura od 11.2.2010 do zaplataenia, zo sumy 43,45 eura od 11.3.2010 do zaplataenia, zo sumy 43,45 eura od 11.4.2010 do zaplataenia, zo sumy 43,45 eura od 11.5.2010 do zaplataenia, zo sumy 43,45 eura od 11.6.2010 do zaplataenia, zo sumy 43,45 eura od 11.7.2010 do zaplataenia, zo sumy 43,45 eura od 11.8.2010 do zaplataenia, zo sumy 43,45 eura od 11.9.2010 do zaplataenia, zo sumy 43,45 eura od 11.10.2010 do zaplataenia, zo sumy 43,45 eura od 11.11.2010 do zaplataenia. Uznesením č. k. 10C/234/2014-213 zo dňa 7.8.2015 súd konanie v časti o zaplataenie sumy 2.576,80 eura s úrokom vo výške 17,30 % ročne zo sumy 2.650,19 eura od 22.12.2010 do zaplataenia, s úrokom z omeškani vo výške 9,00 % ročne zo sumy 2.606,74 eura od 22.12.2010 do zaplataenia zastavil a pripustil zmenu návrhu tak, že odporca je povinný zaplatiť navrhovateľovi sumu 564,85 eura s úrokom z omeškania vo výške 9,00 % ročne zo sumy 43,45 eura od 11.11.2009 do zaplataenia, zo sumy 43,45 eura od 11.12.2009 do zaplataenia, zo sumy 43,45 eura od 11.1.2010 do zaplataenia, zo sumy 43,45 eura od 11.2.2010 do zaplataenia, zo sumy 43,45 eura od 11.3.2010 do zaplataenia, zo sumy 43,45 eura od 11.4.2010 do zaplataenia, zo sumy 43,45 eura od 11.5.2010 do zaplataenia, zo sumy 43,45 eura od 11.6.2010 do zaplataenia, zo sumy 43,45 eura od 11.7.2010 do zaplataenia, zo sumy 43,45 eura od 11.8.2010 do zaplataenia, zo sumy 43,45 eura od 11.9.2010 do zaplataenia, zo sumy 43,45 eura od 11.10.2010 do zaplataenia, zo sumy 43,45 eura od 11.11.2010 do zaplataenia.

Súd vo veci vykonal dokazovanie oboznámením sa s Návrhom zo dňa 22.10.2013, s Vyjadrením opatrovníčky odporcu pre konanie zo dňa 31.10.2014, s Vyjadrením navrhovateľa zo dňa 11.11.2014, s Vyjadrením navrhovateľa zo dňa 26.11.2014, s Vyjadrením navrhovateľa zo dňa 26.11.2014, s Vyjadrením navrhovateľa zo dňa 23.7.2015, oboznámením sa s listinnými dôkazmi, a to najmä so Zmluvou o splátkovom úvere č. 0284261228 zo dňa 10.11.2005, s Oznamením o postúpení pohľadávky zo dňa 28.12.2010 s doručenkou, so Zmluvou o postúpení pohľadávok č. 1424/2010/CE zo dňa 21.12.2010 s Prílohou č. 1, s Výpisom z úveru číslo 0284261228, so Sadzobníkom upomienok SLPS, a.s., so Všeobecnými obchodnými podmienkami účinnými od 1.8.2002, so Sadzobníkom úrokov SLSP, a.s., ako i s obsahom celého spisu, keď pojednával v zmysle ustanovenia § 101 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku v neprítomnosti zástupcu splnomocnenca navrhovateľa a opatrovníčky odporcu a zistil nasledovný skutkový stav:

Navrhovateľ v návrhu a v doplneniach návrhu uviedol, že predmetná pohľadávka bola na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 21.12.2010 postúpená spoločnosťou Slovenská sporiteľňa, a.s., so sídlom Tomášikova 48, Bratislava na navrhovateľa. Postúpenie pohľadávky bolo odporcovi oznámené listom „Oznámenie o postúpení pohľadávky podľa § 526 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov“ zo dňa 28.12.2010. Právny predchodca navrhovateľa a odporca uzatvorili dňa 10.11.2005 Zmluvu o splátkovom úvere číslo 0284261228, na základe ktorej právny predchodca navrhovateľa poskytol odporcovi úver vo výške 1.659,70 eura bez určeného účelu pri úrokovej sadzbe 17,30 % ročne. Odporca čerpal poskytnutý úver bezhotovostným prevodom dňa 10.11.2005. Odporca sa zaviazal poskytnutý úver splácať mesačnou splátkou vo výške 43,45 eura vždy k 10. dňu toho ktorého mesiaca. Splatnosť prvej splátky bola dohodnutá zmluvnými stranami na termín 10.12.2005 a konečná splatnosť úveru na termín 10.11.2010. Odporca na predmetnom úvere zaplatil celkovo sumu 739,26 eura, teda uhradil 17 celých a jednu necelú splátku, pričom prvú splátku neuhradil dňa 10.4.2007. Odporca si svoj záväzok vyplývajúci zo Zmluvy o úvere neplnil a poskytnutý úver nesplatil ani do dňa dohodnutej konečnej splatnosti, t. j. do 10.11.2010. Úverový vzťah sa skončil dňom konečnej splatnosti úveru dňa 10.11.2010. Ku dňu 21.12.2010 bol celkový zostatok v sume 3.141,65 eura pozostávajúci z istiny 2.650,19 eura, riadneho úroku v sume 52,21 eura a úrokov z omeškania v sume 439,25 eura. Istina 2.650,19 eura pozostáva z poplatkov za správu úveru a poplatkov za upomienky v sume 144,04 eura, skapitalizované riadne úroky vo výške 1.564,72 eura a istina bez úrokov a poplatkov v sume 941,43 eura. Uplatnené úroky v sume 52,21 eura sú úrokmi z istiny 2.560,19 eura za obdobie od 11.11.2010 do 21.12.2010. Uplatnené úroky z omeškania v sume 439,25 eura sú úrokmi z omeškania od 11.4.2007 do 21.12.2010 počítané z omeškaných splátok úveru v sadzbe 26,40 % ročne platnej od 14.1.2009 a v sadzbe 8,00 % ročne platnej od 15.1.2009. Pohľadávka navrhovateľa nebola ku dňu podania tohto návrhu uhradená.

Opatrovníčka odporcu pre konanie vo vyjadrení k návrhu uviedla, že vznáša námietku premlčania podľa § 101 Občianskeho zákonníka v spojení s § 110 ods. 3 a § 112 Občianskeho zákonníka, čo do istiny a jej príslušenstva.

Predmetom konania je nárok na zaplatenie sumy 564,85 eura s úrokom z omeškania vo výške 9,00 % ročne zo sumy 43,45 eura od 11.11.2009 do zaplatenia, zo sumy 43,45 eura od 11.12.2009 do zaplatenia, zo sumy 43,45 eura od 11.1.2010 do zaplatenia, zo sumy 43,45 eura od 11.2.2010 do zaplatenia, zo sumy 43,45 eura od 11.3.2010 do zaplatenia, zo sumy 43,45 eura od 11.4.2010 do zaplatenia, zo sumy 43,45 eura od 11.5.2010 do zaplatenia, zo sumy 43,45 eura od 11.6.2010 do zaplatenia, zo sumy 43,45 eura od 11.7.2010 do zaplatenia, zo sumy 43,45 eura od 11.8.2010 do zaplatenia, zo sumy 43,45 eura od 11.9.2010 do zaplatenia, zo sumy 43,45 eura od 11.10.2010 do zaplatenia, zo sumy 43,45 eura od 11.11.2010 do zaplatenia.

Podľa ustanovenia § 497 Obchodného zákonníka v znení platnom a účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa ustanovenia § 499 Obchodného zákonníka v znení platnom a účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy za dojednanie záväzku veriteľa poskytnúť na požiadanie peňažné prostriedky možno dojednať odplatu, ak poskytovanie úveru je predmetom podnikania veriteľa.

Podľa ustanovenia § 2 písm. a) zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov v znení platnom a účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky alebo v inej právnej forme.

Podľa ustanovenia § 2 písm. b) zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov v znení platnom a účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy na účely tohto zákona sa rozumie zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa ustanovenia § 3 ods. 1 zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov v znení platnom a účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy veriteľom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania; v závislosti od formy poskytovaného spotrebiteľského úveru môže byť veriteľom aj predávajúci.

Podľa ustanovenia § 3 ods. 2 zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov v znení platnom a účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

Podľa ustanovenia § 4 ods. 1 zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov v znení platnom a účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná.

Podľa ustanovenia § 4 ods. 2 zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov v znení platnom a účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí musí obsahovať

a) sumu, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov; ak je to možné, treba uviesť aj súčet týchto platieb s upozornením na možnosť účtovania kompenzácie ušlých výnosov, ak veriteľ chce túto možnosť využiť,

b) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje,

- c) cenu tovaru alebo poskytnutej služby,
- d) identifikáciu vlastníka, ak vlastníctvo neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva spotrebiteľom,
- e) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,
- f) meno a adresu spotrebiteľa,
- g) ročnú percentuálnu mieru nákladov; ak nie je uvedená, spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov,
- h) podmienky závislé od objektívnych skutočností, pri ktorých splnení môže byť upravená ročná percentuálna miera nákladov,
- i) výpočet nákladov uvedených v § 2 písm. c), ktoré neboli zahrnuté do výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov; ide o určenie podmienok, za ktorých musí spotrebiteľ zaplatiť zvýšené náklady. Uvedie sa výška týchto nákladov, spôsob výpočtu alebo čo najpresnejší odhad.

Podľa ustanovenia § 23a ods. 1 zákona č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa v znení platnom a účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy spotrebiteľskými zmluvami sú zmluvy uzavreté podľa Občianskeho zákonníka, Obchodného zákonníka, ako aj všetky iné zmluvy, ktorých charakteristickým znakom je, že sa uzavierajú vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje.

Podľa ustanovenia § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení platnom a účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy spotrebiteľskými zmluvami sú kúpna zmluva, zmluva o dielo alebo iné odplatné zmluvy upravené v ôsmej časti tohto zákona a zmluva podľa § 55, ak zmluvnými stranami sú na jednej strane dodávateľ a na druhej strane spotrebiteľ, ktorý nemohol individuálne ovplyvniť obsah dodávateľom vopred pripraveného návrhu na uzavretie zmluvy.

Podľa ustanovenia § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka v znení neskorších právnych predpisov ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

Podľa ustanovenia § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka v znení platnom a účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa ustanovenia § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka v znení platnom a účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy spotrebiteľom je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa ustanovenia § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v znení platnom a účinnom ku dňu omeškania, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa ustanovenia § 3 ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení platnom a účinnom do 31.1.2013 výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky 2) platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Podľa ustanovenia § 10c nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení neskorších právnych predpisov, ak záväzkový vzťah vznikol pred 1. februárom 2013, výška úrokov z omeškania sa riadi podľa predpisov účinných k 31. januáru 2013 aj za dobu omeškania po 31. januári 2013.

Podľa ustanovenia § 5b zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov v znení neskorších právnych

predpisov orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy prihliada aj bez návrhu na nemožnosť uplatnenia práva, na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premlčania alebo na inú zákonnú prekážku alebo zákonný dôvod, ktoré bránia uplatniť alebo priznať plnenie predávajúceho voči spotrebiteľovi, aj keď by inak bolo potrebné, aby sa spotrebiteľ týchto skutočností dovoľával.

Podľa ustanovenia § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka právo v znení platnom a účinnom ku dňu premlčania sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až § 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

Podľa ustanovenia § 101 Občianskeho zákonníka v znení platnom a účinnom ku dňu premlčania, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

Podľa ustanovenia § 103 Občianskeho zákonníka v znení platnom a účinnom ku dňu premlčania, ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

V rámci skutkového stavu bolo v prejednávanej veci zistené, že obchodná spoločnosť Slovenská sporiteľňa, a.s., IČO 00 151 653, so sídlom Tomášikova 48, Bratislava ako veriteľ a odporca ako dlžník zavreli dňa 10.11.2005 Zmluvu o splátkovom úvere č. 0284261228, na základe ktorej zmluvy sa obchodná spoločnosť Slovenská sporiteľňa, a.s., IČO 00 151 653, so sídlom Tomášikova 48, Bratislava zaviazala poskytnúť odporcovi úver v sume 1.659,70 eura (pôvodne 50.000,-Sk) s dohodnutou úrokovou sadzbou vo výške 17,30 % ročne a s poplatkom za správu úveru vo výške 1,99 eura (pôvodne 50,-Sk) mesačne. Odporca sa zaviazal zaplatiť uvedený úver s príslušenstvom v 60 mesačných splátkach vo výške 43,45 eura (pôvodne 1.309,-Sk) splatných vždy do 10. dňa v príslušnom mesiaci so splatnosťou prvej splátky dňa 10.12.2005 a s konečnou splatnosťou úveru dňa 10.11.2010. Odporca zaplatil z poskytnutého úveru obchodnej spoločnosti Slovenská sporiteľňa, a.s., IČO 00 151 653, so sídlom Tomášikova 48, Bratislava v období celkom sumu 739,26 eura, t. j. dňa 14.12.2005 sumu 1.309,-Sk, dňa 13.1.2006 sumu 1.309,-Sk, dňa 14.2.2006 sumu 1.309,-Sk, dňa 14.3.2006 sumu 1.308,-Sk, dňa 18.4.2006 sumu 1.308,-Sk, dňa 12.5.2006 sumu 1.308,-Sk, dňa 15.6.2006 sumu 1.308,-Sk, dňa 17.7.2006 sumu 1.308,-Sk, dňa 15.8.2006 sumu 1.308,-Sk, dňa 14.9.2006 sumu 1.308,-Sk, dňa 10.10.2006 sumu 1.308,-Sk, dňa 15.11.2006 sumu 1.308,-Sk, dňa 14.12.2006 sumu 1.308,-Sk, dňa 15.1.2007 sumu 1.308,-Sk, dňa 14.2.2007 sumu 1.308,-Sk, dňa 15.3.2007 sumu 1.324,-Sk, dňa 13.4.2007 sumu 1.324,-Sk. Znamená to, že odporca zaplatil 1. až 17. splátku úveru celkom a 18. splátku úveru v časti 0,61 eura (17 x 43,45 eura + 1 x 0,61 eura = 739,263 eura) a s ostatnými splátkami úveru sa dostal do omeškania. Konečná splatnosť úveru nastala dňa 10.11.2010. Dňa 21.12.2010 uzatvorili obchodná spoločnosť Slovenská sporiteľňa, a.s., IČO 00 151 653, so sídlom Tomášikova 48, Bratislava a navrhovateľ Zmluvu o postúpení pohľadávok č. 1424/2010/CE, predmetom ktorej bolo mimo iného i postúpenie pohľadávky voči odporcovi v sume 3.141,65 eura. Obchodná spoločnosť Slovenská sporiteľňa, a.s., IČO 00 151 653, so sídlom Tomášikova 48, Bratislava Listom zo dňa 28.12.2010 oznámila postúpenie pohľadávky na navrhovateľa odporcovi.

Posudzovaný právny vzťah medzi účastníkmi založený Zmluvou o splátkovom úvere č. 0284261228 zo dňa 10.11.2005 je od svojho vzniku právnym vzťahom založeným spotrebiteľskou zmluvou a je nevyhnutné posudzovať ho podľa príslušných ustanovení Obchodného zákonníka (§ 497 a nasl.) a právnych predpisov, ktoré upravujú právne vzťahy spotrebiteľského charakteru (§ 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, zákon č. 258/2001 Z. z.), keďže zmluva o úvere je tzv. absolútny obchod (§ 261 ods. 3 písm. d) Obchodného zákonníka) a zároveň právny predchodca navrhovateľa pri uzatváraní zmluvy o splátkovom úvere vystupoval ako veriteľ s poukazom na predmet podnikania (§ 3 ods. 1 zákona č. 258/2001 Z. z.) a odporca vystupoval ako spotrebiteľ, pretože pri uzatváraní zmluvy o splátkovom úvere nekonal v rámci predmetu svojej obchodnej alebo podnikateľskej činnosti (§ 3 ods. 2 zákona č. 258/2001 Z. z.).

Navrhovateľ ako právny nástupca obchodnej spoločnosti Slovenská sporiteľňa, a.s., IČO 00 151 653, so sídlom Tomášikova 48, Bratislava si v konaní uplatnil nárok vyplývajúci zo zmluvy o

spotrebiteľskom úvere od odporcu v sume 564,85 eura s príslušenstvom, ktorá suma predstavuje 13 nezaplatených mesačných splátok poskytnutého úveru splatných v období od 10.11.2009 do 10.11.2010. V prejednávanej veci opatrovníčka odporcu pre konanie vzniesla námietku premlčania vychádzajúc z trojročnej premlčacej doby podľa Občianskeho zákonníka. Rovnako v zmysle ustanovenia § 5b zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov je povinnosťou súdu z úradnej povinnosti prihliadať k premlčaniu. K tomuto zákonnému ustanoveniu neboli prijaté žiadne prechodné ustanovenia a keďže zákon č. 102/2014 Z. z. o ochrane spotrebiteľa pri predaji tovaru alebo poskytovaní služieb na základe zmluvy uzavretej na diaľku alebo zmluvy uzavretej mimo prevádzkových priestorov predávajúceho a o zmene a doplnení niektorých zákonov, ktorým bol novelizovaný zákon č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, nadobudol účinnosť 1. mája 2014, je možné použiť ustanovenie § 5b aj na doterajšie právne vzťahy vzniknuté a posudzované pred jeho prijatím. Preto sa súd najskôr zaoberal možným premlčaním uplatneného nároku bez toho, aby skúmal samotnú existenciu subjektívneho práva navrhovateľa.

Premlčanie definujeme ako uplynutie času ustanoveného v zákone na vykonanie práva, ktorý uplynul bez toho, aby sa právo vykonalo, v dôsledku čoho povinný subjekt môže čeliť súdnemu uplatneniu práva námietkou premlčania. Premlčané právo nemožno oprávnenému priznať, i keď premlčaním právo samo osebe nezaniká, iba sa oslabuje, a to práve tým, že sa privodzuje zánik vynútiteľnosti tohto subjektívneho práva. V dôsledku premlčania zaniká nárok, t. j. vynútiteľnosť prostredníctvom súdu, ale subjektívne právo trvá naďalej, avšak jeho uplatniteľnosť je obmedzená len na dobrovoľné splnenie zo strany povinného subjektu. Splnený premlčaný dlh nemožno vymáhať späť z dôvodu bezdôvodného obohatenia. Námietku premlčania môže povinný subjekt uplatniť v ktoromkoľvek štádiu konania až do právoplatného skončenia veci. Súd je tiež povinný pri nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy z úradnej povinnosti skúmať, či veriteľovo právo alebo vymáhaná pohľadávka sú premlčané, aj keď túto námietku dlžník nevzniesol. Účelom premlčania je tak jednak stimulovať subjekty k včasnému vykonaniu subjektívnych občianskych práv, jednak zamedziť tomu, aby dlžníci neboli ohľadne svojich povinností vystavení po časovo neurčitú dobu donucujúcemu zákroku zo strany súdov.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti, vznesenú námietku premlčania opatrovníčkou odporcu pre konanie i povinnosť súdu prihliadať aj bez návrhu na premlčanie v prvom rade skúmal súd, či vymáhaná pohľadávka je premlčaná. Občiansky zákonník rozlišuje všeobecnú premlčaciu dobu a osobitné premlčacie doby. Všeobecná premlčacia doba má subsidiárny charakter a použije sa tam, kde pre konkrétne právo nie je Občianskym zákonníkom alebo iným právnym predpisom ustanovená osobitná premlčacia doba. V prejednávanej veci ide o premlčanie práva na zaplatenie zvyšku poskytnutého úveru s príslušenstvom, ktoré právo sa premlčí vo všeobecnej trojročnej premlčacej dobe podľa ustanovenia § 101 Občianskeho zákonníka, keďže zákon pre uvedené právo neuvádza osobitnú (kratšiu alebo dlhšiu) premlčaciu dobu. Táto premlčacia doba začína plynúť odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať (uplatniť) po prvý raz podaním návrhu na súde. Ak je splnenie dlhu stanovené na presne určenú dobu, tak pre začiatok plynutia premlčacej doby je rozhodný okamih zročnosti dlhu, t. j. deň, keď mal dlžník splniť dlh, resp. začať s jeho plnením (doba splatnosti). Zročnosť dlhu môže byť určená dohodou, právnym predpisom alebo rozhodnutím príslušného orgánu. V danom prípade sú tak nepochybne premlčané nezaplatené mesačné splátky úveru, ktoré sa stali splatnými tri roky pred podaním návrhu na súd dňa 24.10.2013, keď konečná splatnosť úveru nastala splatnosťou poslednej dohodnutej splátky úveru dňa 10.11.2010, teda všetky splátky úveru splatné pred dňom 24.10.2010, nakoľko všeobecná trojročná premlčacia doba začala plynúť v deň nasledujúci po ich splatnosti, pretože dňom nasledujúcim po ich splatnosti sa navrhovateľ mohol domáhať od odporcu ich zaplatenia. Podľa dohodnutej splatnosti poskytnutého úveru sa tak jedná o nezaplatenú 18. splátku úveru vo výške 42,84 eura a o nezaplatenú 19. až 59. splátku úveru každú vo výške 43,45 eura, ktoré nezaplatené splátky úveru sa stali splatnými v období od 10.5.2007 do 10.10.2010. Navrhovateľ si svoje právo na zaplatenie zvyšku poskytnutého úveru voči odporcovi uplatnil na súde dňa 24.10.2013, teda zjavne po uplynutí premlčacej doby vo vzťahu k 41 nezaplateným mesačným splátkam splatným pred dňom 24.10.2010. Námietku premlčania vznesenú opatrovníčkou odporcu pre konanie považoval súd za dôvodnú a úspešné dovolanie sa premlčania pred súdom má za následok zánik vynútiteľnosti subjektívneho práva, v dôsledku čoho premlčané právo nemožno oprávnenému súdne priznať. Vzhľadom na uvedené skutočnosti zostala nepremľaná len jedna nezaplatená splátka úveru, a to 60. splátka splatná 10.11.2010 vo výške 43,45 eura. Vychádzajúc z uvedených skutočností považoval súd nárok navrhovateľa na zaplatenie časti istiny

v sume 521,40 eura (564,85 eura - 43,45 eura) za premlčaný, keďže navrhovateľ podal návrh na začatie konania po uplynutí trojročnej premlčacej doby až dňa 24.10.2013. Navrhovateľ žiadal o zaplatenie istiny v sume 564,85 eura, avšak vzhľadom na uvedené považoval súd nárok navrhovateľa za opodstatnený čo do istiny len v sume 43,45 eura (uplatnená istina v sume 564,85 eura - premlčané splátky istiny v sume 521,40 eura), čo predstavuje nepremlčanú 60. splátku úveru splatnú dňa 10.11.2010.

Ďalej navrhovateľ žiadal o zaplatenie úroku z omeškania vo výške 9,00 % ročne zo sumy 43,45 eura od 11.11.2009 do zaplatenia, zo sumy 43,45 eura od 11.12.2009 do zaplatenia, zo sumy 43,45 eura od 11.1.2010 do zaplatenia, zo sumy 43,45 eura od 11.2.2010 do zaplatenia, zo sumy 43,45 eura od 11.3.2010 do zaplatenia, zo sumy 43,45 eura od 11.4.2010 do zaplatenia, zo sumy 43,45 eura od 11.5.2010 do zaplatenia, zo sumy 43,45 eura od 11.6.2010 do zaplatenia, zo sumy 43,45 eura od 11.7.2010 do zaplatenia, zo sumy 43,45 eura od 11.8.2010 do zaplatenia, zo sumy 43,45 eura od 11.9.2010 do zaplatenia, zo sumy 43,45 eura od 11.10.2010 do zaplatenia, zo sumy 43,45 eura od 11.11.2010 do zaplatenia. Za premlčané považoval súd aj uplatnené úroky z omeškania z premlčaných nezaplatených splátok úveru, keďže tvoria príslušenstvo pohľadávky a sledujú jej osud, z čoho možno usúdiť, že vedľajší úrokový záväzok sa premlčí najneskôr v rovnakej dobe ako hlavný peňažný záväzok. Preto nepovažoval súd za dôvodnú požiadavku navrhovateľa na zaplatenie úroku z omeškania z premlčaných splátok úveru, teda požiadavku na zaplatenie úroku z omeškania vo výške 9,00 % ročne zo sumy 43,45 eura od 11.11.2009 do zaplatenia, zo sumy 43,45 eura od 11.12.2009 do zaplatenia, zo sumy 43,45 eura od 11.1.2010 do zaplatenia, zo sumy 43,45 eura od 11.2.2010 do zaplatenia, zo sumy 43,45 eura od 11.3.2010 do zaplatenia, zo sumy 43,45 eura od 11.4.2010 do zaplatenia, zo sumy 43,45 eura od 11.5.2010 do zaplatenia, zo sumy 43,45 eura od 11.6.2010 do zaplatenia, zo sumy 43,45 eura od 11.7.2010 do zaplatenia, zo sumy 43,45 eura od 11.8.2010 do zaplatenia, zo sumy 43,45 eura od 11.9.2010 do zaplatenia, zo sumy 43,45 eura od 11.10.2010 do zaplatenia. Keďže súd doprel k záveru, že je možné priznať navrhovateľovi len nárok na zaplatenie 60. splátky úveru vo výške 43,45 eura splatnej dňa 10.11.2010, zaoberal sa ďalej opodstatnenosťou požiadavky navrhovateľa na zaplatenie úroku z omeškania tejto sumy. Odporca sa tak preukázateľne ocitol so zaplatením 60. splátky úveru v omeškaní dňa 11.11.2010, t. j. deň nasledujúci po jej splatnosti. Výšku úroku z omeškania určuje nariadenie vlády Slovenskej republiky, ktorá výška úroku z omeškania je o 8,00 % viac ako je základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky k prvému dňu omeškania s plnením peňažného záväzku. Navrhovateľ má tak nárok na zaplatenie úroku z omeškania vo výške 9,00 % ročne zo sumy 43,15 eura, nakoľko základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky ku dňu 11.11.2010 bola 1,00 % (8,00 % + 1,00 %). Z uvedených dôvodov súd návrhu v časti o zaplatenie úroku z omeškania vo výške 9,00 % ročne zo sumy 43,45 eura od 11.11.2010 do zaplatenia vyhovel.

Navrhovateľ vo vzťahu k vnesenej námietke premlčania uvádzal, že vo veci je daná pôsobnosť Obchodného zákonníka vychádzajúc z hierarchie právnych noriem, keď úverová zmluva upravená v Obchodnom zákonníku sa bez ohľadu na to, či je úver poskytovaný spotrebiteľovi alebo podnikateľskému subjektu spravuje Obchodným zákonníkom.

K uvedenému tvrdeniu navrhovateľa považuje súd za potrebné uviesť, že pri právnej úprave spotrebiteľských zmlúv sa vychádza zo zásady ochrany spotrebiteľa ako tzv. slabšej zmluvnej strany a neprípustnosti zneužívania monopolného postavenia dodávateľov ako tzv. silnej zmluvnej strany. Postavenie slabšej zmluvnej strany vyplýva zo skutočnosti, že spotrebiteľ nemá možnosť individuálne ovplyvniť obsah zmluvy vopred pripravenej dodávateľom. Vychádza sa z toho, že spotrebiteľ dobromyseľne uzaviera zmluvu a právom očakáva, že dodávateľ ako odborník, "profesionálne znalý podnikateľ" dodáva tovar alebo služby so zárukou kvality. U spotrebiteľských zmlúv treba dodržiavať všeobecnú úpravu spotrebiteľských zmlúv (§ 52 a nasl. Občianskeho zákonníka), ako aj osobitnú úpravu uvedenú v príslušných ustanoveniach zmluvných typov. V danom prípade nemohli vzniknúť pochybnosti o spotrebiteľskom charaktere uzatvorenej zmluvy o splátkovom úvere, pretože právny predchodca navrhovateľa uzavrel s odporcom zmluvu o splátkovom úvere v rámci vykonávania svojej obchodnej činnosti a odporca túto finančnú službu prijal ako spotrebiteľ.

V rámci rozhodovania o uplatnenom nároku musel tak súd vziať na zreteľ ustanovenie § 5b zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, pričom ako „orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy“ je povinný prihliadnuť na zákonný dôvod, ktorý bráni priznať plnenie požadované žalobou. Musel tiež zohľadniť ustanovenie § 52 ods. 2 vetu tretiu Občianskeho zákonníka, podľa ktorého všetky

právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Obe tieto ustanovenia nadobudli účinnosť 1. mája 2014 a právne predpisy, ktorých súčasťou sú, nemajú prechodné ustanovenia. To znamená, že od ich účinnosti sa vzťahujú aj na právne vzťahy založené pred týmto dňom. S prihliadnutím na prednostnú aplikáciu Občianskeho zákonníka tak bolo potrebné premlčanie uplatneného nároku posudzovať v zmysle ustanovenia § 100 a nasl. Občianskeho zákonníka. Na tomto závere nič nemení ani úprava obsiahnutá v ustanovení § 387 a nasl. Obchodného zákonníka, keď ako už bolo uvedené vyššie, je na daný vzťah potrebné prednostne použiť ustanovenia Občianskeho zákonníka s prihliadnutím na spotrebiteľský charakter záväzkovoprávneho vzťahu.

Vychádzajúc z uvedených skutočností považoval súd nárok navrhovateľa na zaplatenie sumy 521,40 eura s príslušenstvom za premlčaný, nakoľko navrhovateľ podal návrh na súd zjavne po uplynutí trojročnej premlčacej doby až dňa 24.10.2013, teda za nedôvodný, keďže premlčané právo nemožno oprávnenému súdne priznať v dôsledku zániku vynútitel'nosti subjektívneho práva. Zo všetkých vyššie uvedených dôvodov tak súd návrhu vyhovel len v časti o zaplatenie sumy 43,45 eura s úrokom z omeškania vo výške 9,00 % ročne zo sumy 43,45 eura od 11.11.2010 do zaplatenia a vo zvyšku návrh zamietol.

O náhrade trov konania rozhodol súd podľa ustanovenia § 142 ods. 3 v spojení s ustanovením § 146 ods. 2 veta prvá Občianskeho súdneho poriadku, keďže súd konanie v časti o zaplatenie sumy 2.576,80 eura s príslušenstvom zastavil z dôvodu späťvzatia návrhu zo strany navrhovateľa, ktorým čiastočným späťvzatím navrhovateľ zaviniel zastavenie konania v časti o zaplatenie sumy 2.576,80 eura s príslušenstvom, návrhu vyhovel v časti o zaplatenie sumy 43,45 eura s príslušenstvom a návrh vo zvyšku zamietol. Odporca mal tak neúspech len v pomerne nepatrnej časti (43,45 eura : 3.141,65 eura x 100 = 1,00 %), a preto mu prináleží právo na plnú náhradu trov konania. Čiastočne úspešnému odporcovi súd právo na náhradu trov konania nepriznal, nakoľko náhradu trov konania výslovne nežiadal, i keď inak by mu na ňu vzniklo právo.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní od jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Trnave.

Z odvolania musí byť zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje a musí byť podpísané a datované. Ďalej musí byť v odvolaní uvedené, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha. Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania,
- účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený,
- v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný,
- účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom,
- rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát,
- súd prvého stupňa nesprávne právne posúdil vec, a preto nevykonal ďalšie navrhované dôkazy,
- konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne neplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zák. č. 233/1995 Z. z.; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.